

3. Протидія домашньому насильству: практичний посібник для поліцейських (Проект Ради Європи «Боротьба з насильством щодо жінок та дітей в Україні»). URL: <https://rm.coe.int/cvavgu-jan2018-4-ua-web/16807874e0> (Дата звернення: 18.05.2023).

4. Насильство в сім'ї та діяльність органів внутрішніх справ щодо його подолання: навчально-методичний посібник для курсантів вищих навчальних закладів МВС України. Укладачі: Запорожцев А.В., Лабунь А.В., Заброта Д.Г., Басиста І.В., Дроздова І.В., Брижик В.О., Мусієнко О.М. Київ, 2012. 246 с.

5. Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України від 07.01.2018 р. № 2229-VIII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/en/2229-19> (Дата звернення: 18.05.2023).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-314-2-12>

ENVIRONMENTAL HUMAN RIGHTS AND PROSPECTS FOR THEIR PROTECTION IN THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

ЕКОЛОГІЧНІ ПРАВА ЛЮДИНИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇХНЬОГО ЗАХИСТУ У ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СУДІ З ПРАВ ЛЮДИНИ

Kovtun O. M.

*Candidate of Legal Sciences,
Associate Professor,
Associate Professor of the Department
of Criminal and Administrative Law
Academy of Advocacy of Ukraine
Kyiv, Ukraine*

Ковтун О. М.

*кандидатка юридичних наук,
доцентка,
доцентка кафедри кримінального
та адміністративного права
Академія адвокатури України
м. Київ, Україна*

Людство сьогодні перебуває на межі екологічної катастрофи. Збройна агресія російської федерації проти України ще більш ускладнила ситуацію, порушуючи основоположне екологічне право на безпечне для життя та здоров'я довкілля (ст. 50 Конституції України). Рашисти заподіяли значної шкоди українському довкіллю. У результаті постійних обстрілів виникають масштабні лісові пожежі, знищуються природоохоронні території, флора та фауна, екосистеми забруднюються небезпечними хімічними речовинами від боєприпасів, військової техніки. Це лише деякі приклади негативних впливів на довкілля внаслідок воєнних дій. З початку війни Міністерство захисту довкілля

та природних ресурсів України зафіксувало майже 2300 випадків шкоди довкіллю внаслідок бойових дій. За словами міністра екології та природних ресурсів України Руслана Стрільця, загальна сума збитків вже становить понад \$46 млрд, які Україна з часом вимагатиме від Росії як військові репарації [1]. Але, на жаль, це не остаточна сума, тому що військові дії наразі тривають.

Екологічні права людини потребують ефективного захисту. Важливою судовою інституцією, що забезпечує такий захист, є Європейський суд з прав людини (далі – ЄСПЛ). Як відомо, Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод (далі – Конвенція) не містить у своєму складі екологічних прав людини (оскільки датована 1950 роком, а екологічне право як галузь права та екологічні права як різновид прав людини виникають на історичній арені пізніше), проте практика захисту у ЄСПЛ цієї категорії справ є доволі значною і має тенденцію до стрімкого зростання.

З аналізу судової практики слідує, що ЄСПЛ вбачає прояв екологічних прав в окремих основних правах людини і громадянина, що закріплені в Конвенції, зокрема у: праві на життя (ст. 2) (*Oneryildaz v. Turkey, L.C.B. v. the United Kingdom, Calvelli and Ciglio v. Italy*); праві на справедливий суд та на ефективний засіб юридичного захисту (ст.ст. 6, 13) (*Zender v. Sweden, Fredin v. Sweden (No. 2)*); праві на повагу до приватного і сімейного життя, житла і кореспонденції (ст. 8) (*Guerra and others v. Italy, Lopez Ostra v. Spain; Arrondelle v. the United Kingdom, Powell and Rayner v. United Kingdom, Fadeyeva v. Russia*); праві на свободу об'єднання з іншими особами для захисту своїх інтересів (ст. 11) (*Koretskyu and others v. Ukraine*). Отже, екологічні права громадян України можуть бути захищені в ЄСПЛ саме через права, які закріплені в нормах Конвенції.

Новою категорією екологічних справ у практиці ЄСПЛ є так звані «кліматичні справи». Йдеться про три справи: 1) *Association of Senior Women for Climate Protection and Others v. Switzerland*, № 53600/20; 2) *Carême v. France*, №7189/21; 3) *Duarte Agostinho and Others v. Portugal and 32 Other States*, № 39371/20.

Розгляд першої кліматичної справи (*Association of Senior Women for Climate Protection and Others v. Switzerland*, № 53600/20) розпочався 29 березня 2023 року. Вона стосується впливу на здоров'я екстремальної спеки, зумовленою зміною клімату. Позов до ЄСПЛ подала цюрихська громадська асоціація *Klima Seniorinnen*, що об'єднує пенсіонерок, середній вік яких становить 73 роки. У своєму позові вони заявляють про «згубний вплив зміни клімату на життя і здоров'я людини» та стверджують, що негативні наслідки кліматичних змін

безпосередньо зумовлюють порушення цілої низки основоположних прав і свобод, закріплених у Конвенції [2].

Друга справа – за позовом Д. Карема, члена Європейського парламенту від французької партії «Зелених», який оскаржує відмову Франції вживати більш радикальних заходів щодо протидії процесам зміни клімату (*Carême v. France*, № 7189/21) [2]. Ще на посаді мера Кареме позивався до французького суду від імені свого міста та від себе, заявляючи, що зміна клімату підвищує ризик затоплення його будинку. Вищий адміністративний суд Франції ухвалив рішення на користь міста проти центрального уряду у 2021 році, але відхилив індивідуальну скаргу Кареме, яку він згодом передав до ЄСПЛ.

Третя справа була ініційована групою молодих португальців. Вона поки без дати слухання. Заявники звинувачують одночасно 33 держави (серед них – росія та Україна), бездіяльність яких, на їхню думку, спричинила хвилі спеки в Португалії, що нібито впливає на їхні права людини. Тому ці держави потрібно зобов'язати вжити більше заходів для розв'язання проблеми зміни клімату (*Duarte Agostinho and Others v. Portugal and 32 Other States*, № 39371/20) [2].

Отже, вперше в історії ЄСПЛ розглядатиме питання про те, чи може невиконання програмних документів з кліматичної політики порушувати права людини, закріплені в Конвенції.

Як відомо, Європейський Союз у 2019 році проголосив вкрай амбітну мету (так званий Європейський зелений курс, *The European Green Deal*): континент стане кліматично нейтральним до 2050 року. Останнє означає істотне зменшення парникових викидів в атмосферу, поступову відмову від вугілля та природного газу, а також більшу увагу до відновлювальних джерел енергії. Але реалізація зеленого курсу ЄС поставлена під загрозу через збройну агресію російської федерації проти України. Війна негативно впливає на зміну клімату, загрожує глобальним зусиллям з досягнення цілей Паризької кліматичної угоди.

Фіксувати конкретні факти екологічних злочинів рашистів загалом і кліматичних злочинів зокрема – вкрай важливо. Адже потім ці докази будуть представлені в Міжнародному кримінальному суді та Міжнародному суді ООН. До того ж, такі докази є вкрай важливими у справі ЄСПЛ (*Duarte Agostinho and Others v. Portugal and 32 Other States*, № 39371/20), адже збройна агресія РФ проти України триває з 2014 року і протягом всього цього часу державою-агресором чиниться негативний вплив на клімат. Як відомо, на сьогодні російська федерація, як держава, виключена зі складу держав-членів Ради Європи, починаючи від 16 березня 2022 року. Також вона вийшла з системи Конвенції від 16 вересня 2022 року. Отже, росія не перебуває зараз в зоні юрисдикції ЄСПЛ і не зобов'язана виконувати рішення цього органу. Вона

відмовилася виконувати рішення ЄСПЛ. Розгляд навіть тих справ, що тривають, знаходяться у суді й були подані до 16 вересня 2022 року, здійснюється з розрахунку на те, що Росія повернеться в систему ЄСПЛ та Конвенції. Але наразі ми розуміємо, що у найближчій перспективі це є малоімовірним. Російсько-українська війна триває, і росія невпинно продовжує рухати світ до «кліматичного пекла».

Отже, розгляд кліматичних справ у ЄСПЛ є новою сторінкою історії захисту екологічних прав. Якщо ЄСПЛ визнає, що такі позови можна виносити на розгляд судового органу, то він буде змушений дати відповідь на питання, чи порушує кліматична політика держав право на життя (ст. 2 Конвенції) і право на повагу до приватного і сімейного життя (ст. 8 Конвенції). Позитивні рішення у кліматичних справах іще більше актуалізують та прискорять процес визнання права на безпечне, чисте, здорове та стійке довкілля у якості самостійного права, закріпленого Додатковим протоколом до Конвенції, оскільки ст. 8 Конвенції (як найбільш універсальна та застосовувана до захисту екологічних прав стаття), не завжди є настільки гнучкою, щоб стовідсотково справитися з цим завданням. На наше глибоке переконання, у разі позитивного вирішення зазначених вище кліматичних справ, Конвенція має бути доповнена Додатковим протоколом про право на безпечне, чисте, здорове та стійке довкілля.

Література:

1. Якої шкоди завдала війна довкіллю України. URL: <https://texty.org.ua/fragments/108729/yakoyi-shkody-zavdala-vijna-dovkillyu-ukrayiny-the-economist/> (дата звернення – 11.05.2023).

2. ЄСПЛ як верховний суд з екологічних питань: розгляд кліматичних позовів у Стразбурзі. URL: <https://yvu.com.ua/yespl-yak-verhovnyj-sud-z-ekologichnyh-pytan-rozglyad-klimatychnyh-pozoviv-u-strasburzi/> (дата звернення – 11.05.23).